

Instytut Nauk Interdyscyplinarnych
im. Sir Rogera Penrose'a

**Polityka etyczna, antykorupcyjna
i przeciwdziałania konfliktowi interesów**

Dokument wewnętrzny i publiczny Instytutu

Przyjęta uchwałą Zarządu Instytutu
nr 1/10/2025
z dnia 28 października 2025 r.

Spis treści

1	Cel dokumentu	2
2	Zakres stosowania	2
3	Podstawowe zasady etyczne Instytutu	3
4	Zakaz korupcji	3
5	Konflikt interesów	4
6	Prezenty, zaproszenia i świadczenia gościnności	5
7	Darowizny, finansowanie i współpraca	6
8	Niezależność badawcza i analityczna	6
9	Programy wsparcia, wnioski i ocena beneficjentów	7
10	Współpraca z instytucjami publicznymi	7
11	Współpraca z ekspertami, autorami i recenzentami	8
12	Poufność i ochrona informacji	8
13	Rzetelność publikacyjna i ochrona autorstwa	9
14	Zgłaszanie naruszeń	9
15	Postępowanie w przypadku naruszenia	10
16	Odpowiedzialność za przestrzeganie Polityki	11
17	Jawność, aktualizacja i stosowanie dokumentu	11
18	Postanowienie końcowe	12

1. Cel dokumentu

Niniejsza Polityka etyczna, antykorupcyjna i przeciwdziałania konfliktowi interesów określa podstawowe zasady działania Instytutu Nauk Interdyscyplinarnych im. Sir Rogera Penrose'a w zakresie rzetelności badawczej, niezależności analitycznej, przejrzystości organizacyjnej, przeciwdziałania korupcji, zapobiegania konfliktom interesów oraz ochrony zaufania publicznego do działalności Instytutu.

Instytut prowadzi działalność naukową, analityczną, wydawniczą, edukacyjną, społeczną i ekspercką. W ramach tej działalności przygotowuje publikacje, raporty, analizy systemowe, programy wsparcia, projekty edukacyjne, opracowania metodologiczne oraz propozycje współpracy z podmiotami publicznymi, prywatnymi, akademickimi i społecznymi.

Celem niniejszej Polityki jest zapewnienie, aby wszystkie te działania były prowadzone w sposób uczciwy, bezstronny, transparentny, odpowiedzialny i odporny na wpływy, które mogłyby naruszyć niezależność Instytutu, wypaczyć ocenę merytoryczną albo stworzyć wrażenie, że decyzje Instytutu mogą być uzależnione od korzyści osobistych, finansowych, organizacyjnych lub środowiskowych.

Polityka ma charakter dokumentu wewnętrznego i publicznego zarazem. Może być stosowana jako punkt odniesienia dla osób współpracujących z Instytutem, odbiorców jego publikacji, partnerów instytucjonalnych, uczestników programów wsparcia, ekspertów, autorów, recenzentów, wykonawców, darczyńców oraz podmiotów zainteresowanych współpracą.

2. Zakres stosowania

Niniejsza Polityka ma zastosowanie do wszystkich działań prowadzonych przez Instytut, w szczególności do:

1. działalności naukowej, badawczej i analitycznej;
2. działalności wydawniczej, w tym publikacji serii Raport K* oraz innych publikacji Instytutu;
3. działalności edukacyjnej, szkoleniowej i popularyzatorskiej;
4. programów wsparcia, funduszy, grantów, konkursów i projektów społecznych;
5. współpracy z uczelniami, instytucjami publicznymi, organizacjami pozarządowymi, przedsiębiorstwami i osobami fizycznymi;
6. przygotowywania raportów, opinii, rekomendacji, analiz, ekspertyz i dokumentów strategicznych;
7. zawierania umów, przyjmowania darowizn, finansowania projektowego i świadczenia usług;
8. relacji z ekspertami, autorami, konsultantami, recenzentami, wykonawcami i podwykonawcami;
9. ochrony informacji poufnych, danych osobowych i autorskiej metodologii Instytutu.

Polityka obowiązuje członków organów Instytutu, osoby zatrudnione przez Instytut, osoby współpracujące z Instytutem na podstawie umów cywilnoprawnych, ekspertów, autorów, recenzentów, konsultantów, wolontariuszy, wykonawców oraz inne osoby działające w imieniu Instytutu albo na jego rzecz, w zakresie odpowiadającym charakterowi ich współpracy.

3. Podstawowe zasady etyczne Instytutu

Działalność Instytutu opiera się na zasadach rzetelności, niezależności, przejrzystości, bezstronności, odpowiedzialności oraz ochrony dobra publicznego.

Rzetelność oznacza obowiązek formułowania analiz, opinii, raportów, publikacji i rekomendacji na podstawie dostępnej wiedzy, danych, argumentów, metodologii oraz jasno określonych założeń. Rzetelność wymaga również wskazywania ograniczeń przyjętej metody, charakteru danych, stopnia pewności wniosków oraz warunków, w których dana hipoteza może zostać potwierdzona, osłabiona albo sfalsyfikowana.

Niezależność oznacza, że stanowiska, raporty, publikacje i decyzje Instytutu nie mogą być podporządkowane interesowi zewnętrznego podmiotu finansującego, klienta, partnera, darczyńcy, środowiska politycznego, biznesowego ani prywatnego. Niezależność nie wyklucza współpracy, finansowania ani realizacji projektów na zamówienie, ale wymaga, aby charakter takiej współpracy był właściwie oznaczony i nie wpływał na merytoryczną integralność opracowania.

Przejrzystość oznacza obowiązek ujawniania tych okoliczności, które mogą mieć znaczenie dla oceny bezstronności, wiarygodności lub sposobu powstania danego opracowania, decyzji albo rekomendacji. Przejrzystość dotyczy w szczególności źródeł finansowania, konfliktów interesów, powiązań organizacyjnych, charakteru raportu, rodzaju współpracy oraz ograniczeń wykorzystanych danych.

Bezstronność oznacza, że decyzje dotyczące współpracy, wsparcia, publikacji, udziału ekspertów, oceny wniosków, rekomendacji albo przyznawania dostępu do programów Instytutu powinny być podejmowane według kryteriów merytorycznych, a nie według powiązań osobistych, towarzyskich, politycznych, finansowych lub środowiskowych.

Odpowiedzialność oznacza, że Instytut bierze pod uwagę skutki swoich działań dla odbiorców, partnerów, beneficjentów, instytucji publicznych, debaty naukowej, debaty społecznej oraz zaufania do niezależnej analizy systemowej.

Ochrona dobra publicznego oznacza, że działalność Instytutu, nawet gdy obejmuje sprzedaż publikacji, odpłatne raporty, programy wsparcia albo projekty komercyjne, nie może naruszać podstawowego celu Instytutu, którym jest rozwój wiedzy, diagnozy systemowej, niezależnej analizy i odpowiedzialnego myślenia o złożonych procesach społecznych, naukowych, technologicznych i instytucjonalnych.

4. Zakaz korupcji

Instytut stosuje zasadę zerowej tolerancji wobec korupcji.

Przez korupcję rozumie się żądanie, proponowanie, wręczanie, przyjmowanie albo obiecywanie jakiegokolwiek nienależnej korzyści, bezpośrednio lub pośrednio, jeżeli korzyść ta miałaby wpłynąć

na sposób wykonania obowiązków, decyzję, ocenę, rekomendację, wybór partnera, przyznanie wsparcia, treść raportu, wynik analizy, zawarcie umowy albo podjęcie innego działania przez Instytut lub osobę działającą w jego imieniu.

Korzyścią może być w szczególności korzyść finansowa, rzeczowa, osobista, zawodowa, organizacyjna, polityczna, środowiskowa lub wizerunkowa. Korzyść może polegać nie tylko na przekazaniu pieniędzy albo prezentu, lecz także na obietnicy zatrudnienia, zlecenia, publikacji, rekomendacji, dostępu, promocji, zaproszenia, preferencyjnego traktowania, wsparcia albo innego świadczenia.

Zakazane jest w szczególności:

1. przyjmowanie lub oferowanie pieniędzy, prezentów, usług, zaproszeń, świadczeń, zleceń, rabatów, prowizji albo innych korzyści w zamian za korzystną decyzję Instytutu;
2. uzależnianie treści analizy, raportu, opinii, rekomendacji albo publikacji od interesu finansującego, klienta, partnera, darczyńcy lub zamawiającego;
3. oferowanie korzyści osobom pełniącym funkcje publiczne, przedstawicielom instytucji, ekspertom, recenzentom, członkom komisji, pracownikom uczelni, organizacji albo przedsiębiorstw w celu uzyskania preferencyjnego traktowania;
4. przyjmowanie korzyści w zamian za przyspieszenie procedury, zmianę oceny, udostępnienie informacji, pominięcie kryteriów, rekomendację osoby lub podmiotu albo ograniczenie konkurencyjności procesu;
5. tworzenie pozornych umów, fikcyjnych zleceń, zawyżonych faktur, nieuzasadnionych honorariów albo innych konstrukcji służących ukryciu transferu korzyści;
6. wykorzystywanie działalności Instytutu do budowania prywatnych zależności, nacisków, zobowiązań wdzięczności albo nieformalnych kanałów wpływu.

Instytut nie uczestniczy w działaniach, które mogłyby zostać uznane za próbę obejścia prawa, nadużycie procedur, nieuprawnione uzyskanie środków publicznych, nieformalne wpływanie na decyzje instytucji publicznych albo ukrywanie rzeczywistego celu transferu środków.

5. Konflikt interesów

Konflikt interesów występuje wtedy, gdy interes prywatny, rodzinny, finansowy, zawodowy, polityczny, środowiskowy albo organizacyjny może wpływać, sprawiać wrażenie wpływania albo być postrzegany jako mogący wpływać na bezstronność decyzji podejmowanej w imieniu Instytutu.

Konflikt interesów nie zawsze oznacza nadużycie. Samo wystąpienie konfliktu interesów może być naturalnym zjawiskiem w działalności eksperckiej, naukowej, społecznej i organizacyjnej. Kluczowe jest jednak jego ujawnienie, ocena i właściwe zarządzanie.

Osoba działająca w imieniu Instytutu powinna ujawnić konflikt interesów w szczególności wtedy, gdy:

1. ocenia wnioski osoby, instytucji, firmy albo organizacji, z którą łączy ją relacje osobiste, rodzinne, zawodowe, finansowe lub środowiskowe;

2. uczestniczy w przygotowaniu raportu, analizy albo opinii dotyczącej podmiotu, z którym współpracuje, współpracowała albo planuje współpracować;
3. może uzyskać osobistą korzyść z decyzji Instytutu;
4. rekomenduje osobę, podmiot, publikację, rozwiązanie, technologię albo usługę, z którą jest powiązana;
5. bierze udział w decyzji dotyczącej przyznania wsparcia, zamówienia, licencji, dostępu, patronatu albo współpracy z podmiotem, z którym pozostaje w relacji mogącej budzić wątpliwości co do bezstronności;
6. posiada informacje poufne, które mogłyby zostać wykorzystane dla prywatnej korzyści jej samej albo osób trzecich.

W przypadku wystąpienia konfliktu interesów osoba zainteresowana powinna niezwłocznie poinformować o tym osobę odpowiedzialną za dany proces i, jeżeli wymaga tego sytuacja, wyłączyć się z oceny, rekomendacji albo decyzji.

Instytut może podjąć decyzję o dopuszczeniu danej osoby do dalszego udziału w sprawie, jeżeli konflikt interesów ma charakter nieistotny, został ujawniony, nie wpływa na merytoryczną ocenę i nie stwarza ryzyka utraty zaufania do procedury. Decyzja taka powinna być jednak uzasadniona i udokumentowana.

6. Prezenty, zaproszenia i świadczenia gościnności

Instytut dopuszcza przyjmowanie drobnych, zwyczajowych form grzecznościowych, jeżeli mają one charakter symboliczny, nie wpływają na decyzję, nie tworzą zobowiązań i nie mogą zostać rozsądnie uznane za próbę wywarcia wpływu.

Niedopuszczalne jest przyjmowanie prezentów, zaproszeń, usług, świadczeń, honorariów, wyjazdów, pokrycia kosztów, zniżek lub innych korzyści, jeżeli:

1. są związane z trwającym procesem wyboru partnera, wykonawcy, beneficjenta, eksperta, recenzenta albo podmiotu wspieranego;
2. mogą wpłynąć na ocenę, rekomendację, decyzję, publikację albo treść analizy;
3. są nieproporcjonalne do zwyczajowego charakteru relacji;
4. są przekazywane w sposób niejawnny;
5. pochodzą od podmiotu, który oczekuje rozstrzygnięcia korzystnego dla siebie;
6. mogłyby narazić Instytut na zarzut stronniczości, zależności, nieprzejrzystości albo utraty niezależności.

W przypadku wątpliwości osoba, której zaoferowano prezent albo świadczenie, powinna odmówić jego przyjęcia albo zgłosić sprawę do oceny przed jego przyjęciem.

Jeżeli odmowa przyjęcia drobnego upominku mogłaby zostać uznana za nieuzasadnione naruszenie zwyczajów grzecznościowych, upominek powinien zostać zgłoszony i, w miarę możliwości, potraktowany jako własność Instytutu, a nie jako prywatna korzyść osoby, która go otrzymała.

7. Darowizny, finansowanie i współpraca

Instytut może przyjmować darowizny, granty, wpłaty, finansowanie projektowe, przychody ze sprzedaży publikacji, wynagrodzenie za raporty dedykowane, honoraria, opłaty licencyjne oraz inne środki zgodne z prawem i statutowym zakresem działania.

Przyjęcie środków finansowych nie może jednak oznaczać przekazania darczyńcy, klientowi, sponsorowi, partnerowi albo zamawiającemu wpływu na niezależny wynik analizy, stanowisko Instytutu, treść raportu, ocenę metodologiczną, decyzję o wsparciu ani rekomendację.

W szczególności:

1. finansowanie nie może służyć zakupowi określonego wniosku analitycznego;
2. zamówienie raportu nie może oznaczać prawa do wymuszenia wyniku korzystnego dla zamawiającego;
3. darowizna nie może dawać prawa do preferencyjnego udziału w programach wsparcia;
4. partnerstwo nie może oznaczać pominięcia procedur oceny;
5. współpraca komercyjna nie może być ukrywana jako niezależna analiza publiczna;
6. publikacje Instytutu nie mogą być przekształcane w zakamuflowaną ofertę sprzedażową.

Instytut może odmówić przyjęcia darowizny, finansowania, zlecenia albo propozycji współpracy, jeżeli ich źródło, warunki, cel, sposób przekazania albo okoliczności towarzyszące mogłyby naruszyć niezależność Instytutu, wywołać uzasadnione wątpliwości etyczne albo zaszkodzić wiarygodności jego działalności.

8. Niezależność badawcza i analityczna

Instytut chroni niezależność badawczą i analityczną jako jeden z podstawowych warunków swojej wiarygodności.

Raporty, analizy, publikacje, opinie, rekomendacje, programy wsparcia i decyzje Instytutu powinny być przygotowywane w sposób zgodny z przyjętą metodologią, aktualną wiedzą, zasadami rzetelności oraz jasno opisanymi ograniczeniami.

Model K* i inne narzędzia analityczne Instytutu mają charakter diagnostyczny, interpretacyjny i systemowy. Ich funkcją nie jest sprzedaż z góry ustalonej odpowiedzi, lecz rozpoznawanie relacji między napięciem, stabilizacją, koherencją, ryzykiem przejścia reżimowego i możliwymi trajektoriami rozwoju analizowanego układu.

Niedopuszczalne jest:

1. dopasowywanie wyniku analizy do oczekiwań klienta, partnera, darczyńcy albo środowiska;
2. przemilczanie danych, które osłabiają hipotezę;
3. przedstawianie hipotezy jako pewności, jeżeli ma ona charakter probabilistyczny, diagnostyczny albo warunkowy;

4. ukrywanie ograniczeń modelu;
5. tworzenie pozoru niezależności tam, gdzie analiza powstała na zamówienie i powinna być oznaczona jako raport dedykowany;
6. wykorzystywanie autorytetu Instytutu do legitymizowania decyzji, których Instytut merytorycznie nie ocenił.

Jeżeli raport, analiza albo opinia powstaje na zlecenie konkretnego podmiotu, powinno to zostać odpowiednio oznaczone, chyba że umowa, charakter sprawy albo ochrona informacji poufnych uzasadniają inne rozwiązanie. Oznaczenie nie musi ujawniać informacji chronionych, ale powinno zapobiegać tworzeniu mylnego wrażenia, że dokument jest całkowicie niezależną publikacją publiczną, jeżeli w rzeczywistości został przygotowany jako opracowanie dedykowane.

9. Programy wsparcia, wnioski i ocena beneficjentów

Jeżeli Instytut prowadzi programy wsparcia dla uczelni, ekspertów, badaczy, organizacji, studentów, autorów, inicjatyw społecznych albo innych podmiotów, ocena wniosków powinna odbywać się według kryteriów merytorycznych, jawnych dla uczestników danego programu.

W szczególności należy unikać sytuacji, w których o przyznaniu wsparcia decydują:

1. osobiste sympatie lub antypatie;
2. powiązania rodzinne, towarzyskie, polityczne albo środowiskowe;
3. nieformalne rekomendacje;
4. obietnice przyszłej współpracy;
5. korzyści finansowe lub organizacyjne;
6. naciski zewnętrzne;
7. oczekiwanie korzystnej publikacji, wypowiedzi, opinii albo promocji.

Osoby oceniające wnioski powinny ujawniać konflikty interesów i wyłączać się z oceny wtedy, gdy ich bezstronność mogłaby zostać zakwestionowana.

Instytut może stosować uproszczone procedury w programach o małej skali, pilotażowych, wewnętrznych albo eksperymentalnych, jednak także w takich przypadkach powinien zachować podstawowe zasady rzetelności, przejrzystości i niedyskryminacyjnego traktowania uczestników.

10. Współpraca z instytucjami publicznymi

W kontaktach z instytucjami publicznymi Instytut działa z zachowaniem szczególnej staranności, ponieważ relacje z administracją publiczną, uczelniami publicznymi, jednostkami samorządu, służbami, instytucjami państwowymi oraz podmiotami finansowanymi ze środków publicznych wymagają podwyższonego standardu przejrzystości.

Instytut nie oferuje, nie przekazuje i nie obiecuje żadnych korzyści osobom pełniącym funkcje publiczne w zamian za decyzję, rekomendację, zakup, patronat, zaproszenie, finansowanie, dostęp, preferencyjne traktowanie albo inne działanie korzystne dla Instytutu.

Instytut nie przyjmuje również propozycji współpracy, jeżeli ich warunkiem miałyby być nieformalne wynagrodzenie, pominięcie procedur, ukrycie rzeczywistego charakteru projektu, zawyżenie kosztów, fikcyjne świadczenie usług albo nieuprawnione wykorzystanie środków publicznych.

W przypadku projektów finansowanych lub współfinansowanych ze środków publicznych Instytut powinien stosować zasady gospodarności, celowości, rzetelnego dokumentowania wydatków, zgodności z umową oraz przejrzystości wobec podmiotu finansującego.

11. Współpraca z ekspertami, autorami i recenzentami

Eksperci, autorzy, recenzenci, konsultanci i współpracownicy Instytutu powinni wykonywać swoje zadania w sposób rzetelny, niezależny i zgodny z zakresem powierzonej pracy.

Niedopuszczalne jest:

1. przyjmowanie wynagrodzenia lub korzyści od strony zainteresowanej wynikiem analizy bez ujawnienia tego faktu;
2. recenzowanie albo ocenianie pracy osoby, z którą istnieje istotny konflikt interesów;
3. wykorzystywanie poufnych informacji uzyskanych w ramach współpracy z Instytutem;
4. przypisywanie sobie autorstwa cudzych koncepcji, analiz, danych, fragmentów tekstu lub metod;
5. wpływanie na wynik oceny poprzez relacje prywatne albo środowiskowe;
6. przedstawianie prywatnego stanowiska jako stanowiska Instytutu bez upoważnienia.

Autorzy, eksperci i recenzenci powinni ujawniać istotne powiązania, które mogą mieć znaczenie dla oceny ich bezstronności. Dotyczy to zwłaszcza powiązań finansowych, organizacyjnych, zawodowych, politycznych albo osobistych z podmiotami, których dotyczy analiza, publikacja, rekomendacja albo decyzja Instytutu.

12. Poufność i ochrona informacji

Osoby współpracujące z Instytutem są zobowiązane do ochrony informacji poufnych, w szczególności dotyczących:

1. nieopublikowanych raportów, analiz i publikacji;
2. wewnętrznej metodologii badawczej;
3. danych przekazanych przez partnerów, beneficjentów, klientów, ekspertów albo instytucje;
4. dokumentów związanych z programami wsparcia;
5. wniosków i ocen beneficjentów;
6. niepublicznych ustaleń finansowych, licencyjnych lub organizacyjnych;
7. danych osobowych;

8. know-how, koncepcji, modeli, struktur analitycznych i projektów rozwijanych przez Instytut.

Informacji poufnych nie wolno wykorzystywać dla prywatnej korzyści, przekazywać osobom nieuprawnionym ani używać w celu wywarcia wpływu na decyzje Instytutu lub podmiotów zewnętrznych.

Obowiązek zachowania poufności obowiązuje również po zakończeniu współpracy z Instytutem, chyba że dana informacja stała się publicznie dostępna w sposób zgodny z prawem albo Instytut wyraził zgodę na jej ujawnienie.

13. Rzetelność publikacyjna i ochrona autorstwa

Instytut uznaje rzetelność publikacyjną za część etyki organizacyjnej. Publikacje, raporty, artykuły, materiały edukacyjne, prezentacje i opracowania przygotowywane przez Instytut albo we współpracy z Instytutem powinny respektować prawa autorskie, zasady cytowania, oznaczania źródeł oraz ochrony wkładu intelektualnego.

Niedopuszczalne jest:

1. przypisywanie sobie autorstwa cudzych tekstów, koncepcji, danych, wykresów, modeli albo fragmentów opracowań;
2. wykorzystywanie cudzych materiałów bez oznaczenia źródła, jeżeli oznaczenie jest wymagane;
3. manipulowanie cytatami, danymi albo kontekstem w celu uzyskania z góry założonego efektu;
4. usuwanie informacji o autorze, współautorze, źródle, licencji albo zakresie wykorzystania materiału;
5. publikowanie materiałów, które naruszają prawa osób trzecich;
6. ukrywanie istotnego wkładu osoby, która rzeczywiście uczestniczyła w powstaniu opracowania.

Instytut może korzystać z narzędzi cyfrowych, systemów informatycznych i narzędzi sztucznej inteligencji jako wsparcia pracy redakcyjnej, organizacyjnej, analitycznej albo technicznej, jednak odpowiedzialność za treść publikacji, rzetelność wniosków, dobór źródeł i końcową postać opracowania ponosi człowiek wskazany jako autor, redaktor albo osoba odpowiedzialna za dokument.

14. Zgłaszanie naruszeń

Każda osoba, która uzyska informację o możliwym naruszeniu niniejszej Polityki, powinna zgłosić sprawę osobie odpowiedzialnej za dany obszar działalności Instytutu albo bezpośrednio Zarządowi Instytutu.

Zgłoszenie może dotyczyć w szczególności:

1. podejrzenia korupcji;
2. konfliktu interesów;
3. próby wywarcia nacisku;
4. przyjęcia albo zaoferowania nienależnej korzyści;
5. nieprawidłowości w ocenie wniosków;
6. nieuprawnionego wykorzystania informacji poufnych;
7. fikcyjnych usług, zawyżonych kosztów albo nierzetelnych rozliczeń;
8. naruszenia niezależności analitycznej;
9. plagiatu, manipulacji danymi albo nierzetelności badawczej;
10. działań mogących naruszać dobre imię Instytutu.

Instytut powinien zapewnić, aby osoba zgłaszająca naruszenie w dobrej wierze nie była z tego powodu narażona na działania odwetowe, wykluczenie, gorsze traktowanie albo nieuzasadnione konsekwencje.

Zgłoszenie dokonane w dobrej wierze oznacza zgłoszenie oparte na uzasadnionym przekonaniu, że mogło dojść do naruszenia, nawet jeżeli późniejsze wyjaśnienie sprawy nie potwierdzi naruszenia. Ochronie nie podlega natomiast świadome przekazywanie informacji fałszywych w celu zaszkodzenia innej osobie albo Instytutowi.

15. Postępowanie w przypadku naruszenia

Po otrzymaniu zgłoszenia Instytut powinien dokonać wstępnej oceny sprawy, zabezpieczyć dostępne informacje i ustalić, czy istnieją podstawy do podjęcia dalszych działań.

W zależności od charakteru naruszenia możliwe jest:

1. wyjaśnienie sprawy i zamknięcie jej bez dalszych działań, jeżeli zgłoszenie okaże się niezasadne;
2. wezwanie osoby zainteresowanej do złożenia wyjaśnień;
3. wyłączenie osoby z danego procesu decyzyjnego;
4. odmowa przyjęcia darowizny, zlecenia, zaproszenia albo korzyści;
5. rozwiązanie współpracy;
6. korekta procedury;
7. unieważnienie oceny, rekomendacji albo decyzji;
8. zawiadomienie właściwych organów, jeżeli zachodzi podejrzenie czynu zabronionego;
9. podjęcie działań naprawczych w celu ograniczenia ryzyka podobnych naruszeń w przyszłości.

Postępowanie wyjaśniające powinno być prowadzone z poszanowaniem godności osób, których sprawa dotyczy, zasady poufności, prawa do złożenia wyjaśnień oraz proporcjonalności działań podejmowanych przez Instytut.

16. Odpowiedzialność za przestrzeganie Polityki

Za przestrzeganie niniejszej Polityki odpowiadają wszystkie osoby działające w imieniu Instytutu albo na jego rzecz, w zakresie odpowiadającym ich roli, dostępowi do informacji i wpływowi na decyzje.

Szczególne odpowiedzialność spoczywa na osobach, które:

1. reprezentują Instytut na zewnątrz;
2. zawierają umowy;
3. przyjmują środki finansowe;
4. prowadzą programy wsparcia;
5. oceniają wnioski;
6. przygotowują raporty i rekomendacje;
7. kontaktują się z instytucjami publicznymi;
8. mają dostęp do informacji poufnych;
9. podejmują decyzje dotyczące współpracy, publikacji, licencji, patronatów, zakupów albo usług.

Zarząd Instytutu odpowiada za przyjęcie, aktualizację i nadzór nad stosowaniem niniejszej Polityki. W przypadku rozszerzenia działalności Instytutu Zarząd może przyjąć dodatkowe procedury szczegółowe, dotyczące w szczególności programów wsparcia, współpracy z instytucjami publicznymi, zamówień, darowizn, ochrony sygnalistów, recenzji publikacji albo oceny konfliktu interesów.

17. Jawność, aktualizacja i stosowanie dokumentu

Niniejsza Polityka może zostać opublikowana na stronie internetowej Instytutu jako dokument potwierdzający standardy etyczne, antykorupcyjne i organizacyjne Instytutu.

Polityka powinna być okresowo przeglądana i aktualizowana, zwłaszcza w przypadku rozszerzenia działalności Instytutu, uruchomienia nowych programów wsparcia, rozpoczęcia współpracy z instytucjami publicznymi, pozyskania finansowania zewnętrznego, wejścia w projekty międzynarodowe albo zmiany przepisów prawa.

Aktualizacja Polityki nie wymaga zmiany jej podstawowego celu. Jej zadaniem pozostaje ochrona niezależności, rzetelności, przejrzystości i wiarygodności Instytutu.

18. Postanowienie końcowe

Instytut Nauk Interdyscyplinarnych im. Sir Rogera Penrose'a prowadzi działalność w obszarach, w których wiedza, analiza, metodologia, technologia, edukacja i odpowiedzialność społeczna spotykają się z interesami instytucjonalnymi, gospodarczymi i publicznymi. Z tego powodu standard etyczny Instytutu nie może ograniczać się do formalnego zakazu korupcji.

Prawdziwym celem niniejszej Polityki jest ochrona koherencji działania Instytutu: zgodności między tym, co Instytut deklaruje, tym, co analizuje, tym, co publikuje, tym, co oferuje, i tym, w jaki sposób podejmuje decyzje.

Instytut nie może diagnozować utraty koherencji w systemach złożonych, jeżeli sam nie chroni własnej koherencji organizacyjnej.

Dlatego każda decyzja podejmowana w imieniu Instytutu powinna przejść prosty test etyczny:

Czy ta decyzja pozostałaby możliwa do obrony, gdyby została publicznie opisana wraz z jej uzasadnieniem, powiązaniem, źródłami finansowania i konsekwencjami?

Jeżeli odpowiedź jest negatywna albo budzi poważne wątpliwości, decyzja wymaga ponownej oceny.

Dokument przyjęty uchwałą Zarządu Instytutu Nauk Interdyscyplinarnych im. Sir Rogera Penrose'a nr 1/10/2025 z dnia 28 października 2025 r.

Podpis osoby uprawnionej

Podpis osoby uprawnionej